

Inspreken Cie RWW 29 januari 2018

A-agenda Ruimte

4.a 18:50 Voordracht Verklaring van geen bedenkingen Windpark Spuisluis

Ik ben Karel Spaas. Ik woon aan de Stationsweg in Velsen Zuid en spreek ook in namens de Vereniging Stationsweg

Ik wil een paar zaken onder uw aandacht brengen waarom het onjuist zou zijn als u vanavond zou adviseren een vvgb af te geven en PS daartoe zouden besluiten

- In de conceptnota van antwoord op de zienswijzen is aangegeven dat de RvSt in augustus 2017 de totstandkoming van artikel 32 PRV exceptioneel -en dus heel beperkt- getoetst heeft en dat het artikel die toetsing kon doorstaan. Op zich is dat is juist. Niettemin vind ik dat afgifte van een vvgb in *dit* geval en voor *dit* gebied op basis van dit artikel geen voorbeeld is van *groen* beleid maar van *ASO-groen* beleid, omdat zaken als gezondheid en veiligheid van mensen in een nu al zwaar belast gebied als de IJmond volstrekt onvoldoende zijn gewogen ten opzichte van zaken als bijv. een groen open landschapje in Noord Holland noord. En dan zwijg ik nog maar over het verdrijven van woonbootbewoners van een plek waar sommigen met medeweten en goedvinden van de gemeente en de provincie al 30 jaar wonen!

Dan iets over het rapport van de deskundige Erbrink die heeft gerapporteerd over de effecten van de windmolens van Spuisluis op de luchtkwaliteit (blz. 29 van het rapport en blz. 8 van de conceptNvA). In beide stukken wordt nog steeds niet verklaard waarom een deskundige een in het NMM voorgeschreven rekenmethode (met lijnbronnen rekenen), die een verschil geeft van 10% grofstof met of zonder windmolens, op verzoek van de omgevingsdienst Noord Holland verlaat voor een andere methode met een voor de opdrachtgever (Eneco) gunstiger uitkomst. Dit lijkt op een geval van "U vraagt, wij draaien".

Erbrink zegt daarover zelf in zijn rapport: "Ik vond die 10% verschil aanvankelijk niet zo belangrijk want grofstof is hinderlijk maar niet schadelijk voor de gezondheid". Voor zover mij bekend is de heer Erbrink geen arts of toxicoloog dus waar haalt hij het vandaan?

En nog iets over dit rapport dat van oktober 2016 is. In september 2017 heeft het RIVM een lijst uitgebracht van plekken in Nederland met de grootste overschrijdingen van de Europese fijnstofnorm. In de lijst wordt aangegeven dat aan de Noordersluisweg in IJmuiden ter hoogte van het beoogde windpark er vier plaatsen met overschrijdingen zijn van de fijnstofnorm in 2016 en ook nog steeds in 2020.

Maar volgens de deskundige Erbrink zijn er wat betreft fijnstof in 2016 geen overschrijdingen van de norm in de IJmond, met of zonder windpark. Hoe geloofwaardig is deze door Eneco gefinancierde deskundige nog?

Iets anders nu. In het onderhavige geval probeert de overheid -in dit geval GS- nog al eens onder de zelf gemaakte beleidsregels uit te komen, als dat toevallig goed uitkomt. Voorbeeld daarvan is het stopknopje voor de helikopterpiloot van het loodswezen. De heli zal op een afstand van 270 meter langs de molens vliegen en dat is heel wat minder dan de 5x de rotordiameter die de provincie zelf als veilige normafstand aanhoudt. Bij een rotordiameter van minimaal 114 meter is dat immers 570 meter. Maar geen probleem want GS vervangt de norm door een draadloos knopje voor de piloot waarmee hij bij harde wind de molens stop kan zetten.

En nu maar hopen dat dit allemaal goed werkt. Volgens de conceptNvA gaat dat prima want (blz. 10) "men kent elkaar persoonlijk bij het Loodswezen". Blijkbaar is "Ouwe Jongens Krentenbrood" tot veiligheidsnorm verheven door GS!

Natuurlijk kan een heli ook zonder de aanwezigheid van die molens neerstorten maar met molens zal die kans groter worden dan zonder en een heli die door een tik van een molenwiek neerstort zou dat wel eens heel wat ongecontroleerder kunnen doen dan een heli die bijv. door motorpech naar beneden komt. Elke risicoanalyse van een neerstortende helikopter voor de omgeving ontbreekt. Elke inspraak van omwonenden op het Adacs-onderzoek ook!

Een laatste opmerking. Het windpark moet voldoen aan het bepaalde in artikel 4, eerste en tweede lid, van de Beleidsregel voor het plaatsen van windturbines op, in of over rijkswaterstaatswerken van de Minister van Verkeer en Waterstaat van 15 mei 2002, Nr. HKW/R 2002/3641, Sc. 2002 nr. 123, dat thans luidt:

1. Langs kanalen, rivieren en havens wordt plaatsing van windturbines toegestaan bij een afstand van ten minste 50m uit de rand van de vaarweg.

2. Binnen 50m uit de rand van de vaarweg wordt plaatsing slechts toegestaan indien uit aanvullend onderzoek blijkt dat er geen hinder voor wal- en scheepsradar optreedt.

De minimale afstand tot de rand van de vaarweg is **altijd** ten minste de helft van de rotordiameter.

De Raad van State zegt daarvan in een zaak tegen GS Utrecht over windmolens (200604701/1 van 17-10-2007) dat GS bij zijn besluitvorming over een omgevingsvergunning ook aan deze regels moet toetsen.

En daar hebt u dan het volgende probleem. In de ontwerpvergunning ingevolge de Waterwet, waarop deze beleidsregel eveneens van toepassing is, zegt RWS dat een aantal van de molens op minder dan 50 meter uit de vaarweg staan.

En u weet inmiddels dat de molens een rotordiameter van tenminste 114 meter zullen krijgen. En ja, dan moet de minimale afstand volgens de Beleidsregel altijd 57 meter zijn ongeacht de uitkomsten van welk nader onderzoek dan ook.

Simpel gezegd: zolang artikel 4 van de Beleidsregel niet wordt veranderd, kan dit Spuisluis project helemaal niet doorgaan. Artikel 4:84 van de Awb is heel duidelijk: het bestuur moet handelen overeenkomstig de beleidsregel. Bijzondere omstandigheden om van die hoofdregel af te wijken zijn er niet. De beleidsregel is helder en staat geen afwijking toe. In zo'n geval zegt de RvSt in de uitspraak van 16 maart 2016 201503226/1/R6 (r.o. 7.6) zijn er geen bijzondere omstandigheden maar moet de regel zelf worden aangepast.

Omdat RWS inmiddels via ingediende zienswijzen dit ook weet en er op dit moment nog steeds niet is beslist over de Watervergunning, zou u er goed aandoen om elk advies aan PS over de vvgb uit te stellen tot het standpunt van de Minister van Infrastructuur en Waterstaat over de watervergunning duidelijk is.

Mr.K.J.S. Spaas.